

LIEVELING

(Darling)

Spel in twee bedrijven

door

JACK POPPLEWELL

vertaling

Janny Spijker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LIEVELING - DARLING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JACK POPPLEWELL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

LILY PIPER

HOOFDINSPECTEUR HARRY BAXTER

CHARLES LESTER

CAROLE - zijn vrouw

ROBERT HARVEY

LADISLAV BOSNICH

BRUCE BRACKEN

CARMEN STEVENS

AGENT JAMES DEWHURST

DECOR:

Het stuk speelt zich af in het appartement van Charles Lester.

In de kamer: Bureau, met daarop o.a. een telefoon/intercom en een foto van een model. Verder een glazenkast, stoelen, tafel van mahoniehout, kamerscherm en wandrekken met een verzameling messen en geweren. Midden-achter, deur naar slaapkamer. Links, deur naar gang. Rechts, deur naar keuken. Klein raam.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

Charles Lester zit aan zijn bureau met een pen in zijn hand. Voor hem ligt een vel papier. Deur achter gaat open en een opgewonden Ladislav komt op.

LESTER: Oh God, wat is er nu weer? Ladislav, dit is mijn appartement, niet het kantoor.

LADISLAV: Is ze er?

LESTER: Carmen? Nee.

LADISLAV: Ik heb een hekel aan tijdverspilling. Wachten. Wachten. Ik zou me beter vermaken in een restaurant. Het is ook altijd hetzelfde. Huur een topmodel en haar agent zorgt ervoor dat ze op tijd verschijnt. Huur een amateur en.... Vrouwen moeten onder de duim gehouden worden. Niks geen "Vive la Difference!"

LESTER: Het is toch maar een probeersel?

LADISLAV: Een probeersel, een test, maar wel belangrijk. Alles ligt klaar in de slaapkamer!

LESTER: Wat ligt klaar? Wat is het eigenlijk.

LADISLAV: Een nachthemd.

LESTER: Nachthemd? Vrouwen dragen dingen die hun vrouwelijkheid benadrukken. Dat is altijd zo geweest en zo zou het altijd moeten blijven. In bed.

LADISLAV: Charles, ik volg geen trends, ik zet ze. Dat is iets heel anders.

LESTER: Voor jij binnenkwam was ik begonnen met het schrijven van een brief. Hoe kan ik me nu concentreren als jij...?

LADISLAV (*kijkt over zijn schouder*): Erg ver ben je nog niet gekomen. (*leest*) "Lieve..."

LESTER (*verschuift het vel*): Bemoei je er niet mee.

LADISLAV: Ik heb een hekel aan brieven schrijven.

LESTER (*staat op*): Ik neem aan dat je het weet van Carole. Ik denk dat iedereen het wel weet. Ze zegt dat ze bij me weg wil. Ze zit nu in een hotel in Sussex om de zaken te overdenken.

LADISLAV (*wijst naar brief*): Dus nu ga je haar smeken om terug te komen.

LESTER: Zie ik eruit als een bedelaar? Als je denkt dat ik zoiets zou doen, dan ken je me nog niet.

LADISLAV: Ach, wat is nou een vrouw, als het er van krioelt. Als zandkorreltjes op het strand...

LESTER: Als vissen in de zee. Nee, ze worden schaars.

LADISLAV (*boos*): En veel meisjes bruisen over van enthousiasme en zorgen dat ze op tijd zijn om te mogen werken voor Ladislav. Ha! (*Carmen links op*) En wat, "madam", is dit voor tijd?

CARMEN: Sorry. Ik kon geen taxi begaan.

LADISLAV: Als ik me niet vergis, ben je best wel trots op de vorm van je benen. Maar ze hebben ook nog een andere functie. Je kunt ze ook nog gebruiken om er een kleine afstand mee te lopen. Oké. Hierin. (*doet slaapkamerdeur open. Als ze af gaan*)

CARMEN: Dag, mr. Lester. Oh, mr. Bracken is hier. Hij heeft me een lift gegeven. (*Lester legt zijn pen weg en stopt het papier in een map. Bruce Bracken links op*)

BRACKEN: Wilde je me spreken, Charles?

LESTER: Niet echt, maar het moet.

BRACKEN: Ik ben wel eens vriendelijker begroet. Kijk, ik weet dat je je zorgen maakt.

LESTER: Is dat zo?

BRACKEN: Natuurlijk. Ik bedoel... Carole.

LESTER: Carole is mijn zorg. Het gaat om de zaak. Daar moet nog het een en ander geregeld worden. De rekeningen, verdorie. Dat is jouw zaak... niet Carole.

BRACKEN: Goed, ik ben een beetje achter. Wat is daar zo verschrikkelijk aan? Een maand..

LESTER: Eerder drie maanden.

BRACKEN: Ik kan je wel vertellen, er is weinig winst. Ach, wat doet het er ook toe. De concurrenten klagen ook.

LESTER: Vrouwenkleding is een sprookjeswereld, maar het geld moet echt zijn.

BRACKEN: Het is geen sprookje. Het is een ware jungle.

LESTER: Soms wens ik dat ik gewoon, simpel een supermarkt had. Je weet wel, waar je met kool omgaat. Maar de mensen waar wij mee te maken hebben.... Nu zijn het weer nachthemden. Voor dames, om in te slapen. (*Ladislav komt op, pakt wat papieren van het bureau*)

LADISLAV (*tegen Bracken*): Bonjour. (*tegen beiden*) Twee minuten. (*gaat af, komt weer op*) Maak er drie van. (*deur dicht*)

LESTER: Hij heeft dat meisje van kantoor daar.

BRACKEN: Carmen? Lekker..... ding.

LESTER: Hij wil mij zijn nieuwe "look", van vrouwen in slaapkamers, laten zien.

BRACKEN: Nachthemden?

LESTER: Ik heb ooit mijn overgrootvader in zo'n ding gezien. Geen gezicht. Ik ben te oud voor dit soort onzin. Hij mag de jeugd dan opwinden en de ouderen intrigeren, maar wat mij betreft, ik sta op het

punt om af te haken.

BRACKEN: Meen je dat? Uit het bedrijf stappen?

LESTER: Ik denk er ernstig over na. Het verveelt me. (*wijst naar zijn hart*) Beetje problemen hier ook. Rustig aan, is me gezegd. En waarom ook niet?

BRACKEN: Jij bezit het leeuwendeel van de aandelen. (*er wordt op de deur geklopt. Harvey links op*)

HARVEY: Wat is dit, een bestuurders-vergadering? Jij, jij, en ik. Ik neem aan dat we allemaal oké zijn. (*gaat zitten*) Zeg eens Charles, hoe is het met Carole?

LESTER: De mooie Carole is, zoals je weet, mooi. En, zoals je ook donders goed weet, bezorgt ze me een hoop pijn. Laten we wat drinken. (*hij opent de kast, zoekt glazen e.d. Ladislav kijkt om een hoekje*)

LADISLAV: Vijf minuten. De stomme dummkopf heeft honger. Heeft broodjes meegenomen in een papieren zak. (*slaat de deur dicht*)

BRACKEN: Charles dreigde uit de zaak te stappen.

HARVEY: Ik hoorde zoiets.

LESTER: Ik heb een redelijk aanbod gehad voor mijn deel. (*tegen Bracken*) Afhankelijk van de boekhouding, wanneer die beschikbaar is, kan ik nagaan of dat inderdaad zo is. (*geïrriteerd*) Waar is de gin en Scotch? Het barst van de glazen, maar geen flessen.

HARVEY: Doet me denken aan mijn vader. Hij is geheelonthouder en spaart wijnkaraffen.

LESTER: Lily Piper. Zij is het. De drank is bij haar in het souterrain afgegeven. (*gaat naar de intercom*) Ze hamstert het. Als ik het durfde, zou ik haar ontslaan.

HARVEY: Mag ik vragen wie jou dat aanbod heeft gedaan?

LESTER: Waar is ze...? Natuurlijk mag je dat vragen en ik zal het je vertellen ook. Harry Cash.

BRACKEN: Hij!? Dat kun je niet menen.

LESTER: Hij is grof, bedoel je. Dat weet ik, maar rijk. Als ik wil verkopen hou ik van ruwe, rijke mensen...

HARVEY: Er zijn toch zeker wel andere, net even rijke, maar minder grove, kopers te vinden?

LESTER (*telefoon*): Mens, waar ben je in Gods naam? (*tegen Harvey*) Wie, bijvoorbeeld?

HARVEY: Graziani. Als jij eruit stapt en ik blijf, dan wordt het nog een hele strijd en ik werk liever met Graziani. (*tegen Bracken*) Jij toch ook?

BRACKEN: Ik heb het niet zo op Harry Cash.

LESTER: Dat is niet zo vreemd, toch? Heel begrijpelijk. Hij accepteerde geen onbekwaamheid, als het dat is wat je bedoelt. Hij houdt stevig

de vinger in de pap.

BRACKEN: Zo kan het wel weer, Charles. *(we horen Lily Pipers stem via de intercom)*

LILY: Hallo... Met mevrouw Piper. Over..

LESTER: Mw. Piper..

LILY: Oh, meneer Lester, bent u het. Hallo.

LESTER: Ik neem aan dat u hier niets van weet, maar ik heb niets te drinken, behalve lege flessen. Is er kort geleden geen nieuwe voorraad geleverd?

LILY: Oh sorry, ja inderdaad. Er zijn een paar kratten hier beneden. Het is boven zo warm, hier staan ze lekker koel.

LESTER: Whisky en gin, alstublieft. Als het niet te veel moeite is. De hitte riskeren we.

LILY: Ik kom ze meteen brengen, meneer.

LESTER: Heel fijn. *(legt neer)* Alles staat bij haar beneden. Koel te zijn.

LADISLAV *(achter op)*: Oké, Carmen, schat, laat je zien. Eindelijk, veel te laat, aan het eind van de dag, is deze jongedame bereid haar kleding te showen..... Tra-la-la....! Madam is klaar om naar bed te gaan.

Carmen loopt rond in de kamer. We zien op dit moment alleen haar duster. Op haar hoofd draagt ze het een of andere groen ding en een oogmasker.

LADISLAV *(trots)*: La Nouvelle Vaque...

BRACKEN: Verbluffend. Geweldig.

LADISLAV: Is dat alles? Alleen maar geweldig? Alleen maar verbluffend?

BRACKEN: Oké... Uniek.

HARVEY: Je zal vast wel gelijk hebben, Laddy, maar.... je zegt dat ze klaar is om naar bed te gaan, terwijl ze eruit ziet alsof ze er pas uitkomt.

LADISLAV: In hemelsnaam, Carmen, maak er iets van! Verleid.

Carmen doet haar best. *(tegen de anderen)* Mijn ontwerp. Een subtiele benadering van de sexualiteit. Verrassend, intrigerend. Zo te zien, Charles, kun je het niet erg waarderen.

LESTER: Ik weet niet of ik zoiets in mijn bed wil.

LADISLAV: Nou ja, zeg! Het is een totaal nieuwe aanpak van nachtkleding. Maar wacht, wacht... Je hebt nog niet alles gezien. *(Lily komt op met gin en whisky. Met flair verwijderd Ladislav, Carmens duster)* Daaronder draagt ze bijpassend bij het "ding" op haar hoofd een lang, groen gewaad.

LILY: Oh, gadv.... Sorry.

LADISLAV: Aanschouw.... Haar uitdaging van de mannelijke viriliteit.
L'agent provocatrice. Watertandend verfrissend.

BRACKEN (*applaus*): Goed zo.

LILY: Met wie gaat ze naar bed? Met een marsmannetje? Sorry.

LESTER: Ze heeft gelijk. Wie heeft ooit zoiets in zijn bed gehad?

LADISLAV: Niemand. Omdat het schreeuwend, onweerstaanbaar, onnavolgbaar apart is. Heb je dan geen fantasie? De eerste reactie van de man is, nadat de verrassing hem al voor heeft gewarmd, te onderzoeken wat voor geheimzinnigs er nog meer verschuilt achter de kleur van de ontdekking. Dat windt hem op. Dat maakt hem wild.

LESTER: Waarom draagt ze laarzen?

LILY: Voor als hij te wild wordt. Dan trapt ze hem in zijn....

LADISLAV: Mevr. Piper. Sinds wanneer bent u modedeskundige geworden?

LILY: Sorry.

LADISLAV: Ik spuug op imbecielen.

BRACKEN: Wat draagt ze eronder?

LESTER: Als ze er al iets onder draagt. (*Carmen tilt het nachtgewaad omhoog*)

LILY: Je moeder zou je zo eens moeten zien, Carmen.

CARMEN (*giechelt*): Hou op, Lily.

LESTER: We zijn dus echt nooit te oud om te leren.

HARVEY: Ik weet het, ik weet het. Maar dit moeten we hem toegeven.
Het is een gekke wereld daar buiten, maar hij weet zijn weg erin te vinden.

BRACKEN: Mee eens.

LADISLAV: Geef me een grote show in Parijs, met topmodellen.
Negentig procent van de idioten lacht ons uit, vijf procent bewondert en vijf procent koopt. Het is de haute couture die bepaalt wat ons broodbeleg wordt. Ik moet zorgen dat ik inval.

BRACKEN: Opval.

LADISLAV: Uitval, opval, inval, wat maakt het uit. Het zijn maar woorden.

LESTER: Wat moet het kosten?

LADISLAV: Ha! Money, money, money.

BRACKEN (*tegen Lester*): Geld maakt geld.

LADISLAV: Mijn stijl is voor de ingewijden. Ik weiger ordinair te zijn. Kijk naar haar, uitdagend, sensueel. Doet ze je niet jong voelen?

HARVEY: Vandaag voelt hij zich oud.

LESTER: Ik vroeg wat het moet kosten. (*pauze. Hij is druk bezig met de drankjes. Lily besluit hem te helpen*)

LILY: Zal ik assisteren? (*ze helpt*)

HARVEY: Sorry Laddy, maar we kunnen je nu nog niets beloven.

Charles wil met pensioen. Hij verkoopt zijn aandelen aan Harry Cash.

LADISLAV: Dat.. meen.. je niet. Die griezel! Ik weiger mijn talenten te verhoeren aan.... Meen je het?

LESTER: Misschien. Houd je kop en drink... Carmen, je ziet er prachtig uit. (*handkus*) Proost iedereen.

LILY: Skol.

HARVEY: Lily, we hebben jouw mening nog niet gevraagd. Hoe vind je het?

LILY: Het is niets voor mij, maar het heeft iets...

HARVEY: Iets ondefinieerbaars?

LILY: Ja, maar ik kan het niet omschrijven.

HARVEY (*plaagt*): Iets van eh.. je ne sais quoi?

LILY: Zoiets ja. Al weet ik niet precies wat dat is. Mijn man was heel ouderwets. Hij had zoiets nooit gekocht.

LADISLAV: Charles, om even over te stappen op iets belangrijkers dan de mening van mevr. Piper over iets waar ze de ballen verstand van heeft.... Zeg dat het een grap is... Dat je je uit laat kopen door Harry Cash.

LESTER: Geen grap. Serieus.

LADISLAV: Een proleet. Is het mogelijk?

LESTER: Blijkbaar.

LADISLAV: Money, money, money. Ik werk voor liefde. Die financiële beloning is een zure druif. Men moet nu eenmaal eten en drinken.

HARVEY: En kaviaar is verschrikkelijk duur.

LADISLAV: De tragedie van de artiest is, dat hij moet rondzwalken in dezelfde wijngaard als de mijnwerker. Dat kind wordt zo dik als een vetgemest varken. (*Carmen eet uit een papieren zak. Lily kijkt toe*)

LILY: Wat is dat? Asperges en pasteitjes?

CARMEN: Dit is Kentucky Fried en dit is pizza. Probeer maar.

LILY (*probeert*): Dat smaakt goed.

CARMEN: Lekker hè?

LADISLAV: Ik geef het op. Hoe kan ik haar duidelijk maken dat het belangrijk is om er goed verzorgd uit te zien, als ze vastbesloten is eruit te gaan zien als een lopende hartige taart. (*zonder adempauze*) Wanneer neemt Harry Cash de verantwoordelijkheid over mijn leven?

HARVEY (*tegen Lester*): Vertel. We hebben het recht om volledig op de hoogte te zijn. Het is belangrijk te weten hoe en wanneer.

LESTER: Is het vroeg genoeg als je het morgen weet?

LADISLAV: Gister is sneller. (*dramatisch*) Wie kan het ook schelen? Carmen, vraatzuchtig meisje, doe die walgelijke papieren zak weg. En nadat je die drek van je vingers hebt verwijderd, trek dan die kleren uit. Ik weiger hiermee verder te gaan. Ik ben te zeer in de war.

CARMEN (*koel*): Laddy... Stel je niet aan.

LADISLAV: En nadat je het van je afgepeld hebt, gooi het dan op een hoop op de vloer. Dan gaan we er samen op staan dansen. Wie kan het schelen? (*Carmen achter af. Hij gaat naar de dranktafel*) Een groot glas, alsjeblieft. Een slavenhandelaar heeft me verkocht aan een Filistijn. Mijn doel is de geest, het oog en het kruis. En.. ik ben omringd door oenen, boeren en small potatoes.

LESTER: Harry Cash heeft 114 winkels over heel Europa. Hij is een big potato.

LADISLAV: Franse friet. Belgiese friet. Dit vergeef ik je nooit, O Brutus! En toch, wie weet. Misschien is het allemaal wel het beste in deze onmogelijke wereld. H.Cash is een dief, maar hij zou mijn creaties bewaken met zijn leven.

HARVEY: Wat bedoel je daarmee?

LADISLAV: Graziani.. dat bedoel ik. Zijn herfstcollectie had hij van mij gestolen.

BRACKEN: Er waren overeenkomsten hier en daar, dat was alles. Verdorie, die zijn er altijd. De variaties zijn minuscuul.

LADISLAV: Ik zeg je dat hij vooraf informatie krijgt. Hij steelt mijn ideeën. En om het nog duidelijker te stellen, alleen degenen die nauw met mij samenwerken kunnen dat hebben gedaan.

HARVEY: Maak het nog duidelijker, Laddy. Wie beschuldig je? Je gaat te ver.

BRACKEN: Niet ver genoeg. Vertel.

LESTER: Ik? Idioot, ik zou een concurrent helpen? Denk je dat?

LADISLAV: Ik zeg alleen maar dat iemand het doet. Alleen wij vieren zien de ontwerpen op het tekenbord. En ook in deze kamer als ik ze show. Jij, jij en jij. Ik beschuldig niemand, het is gewoon een feit.

LILY: Je bent mij vergeten.

LESTER (*lacht*): Je hebt gelijk. Beschuldig haar, Laddy. Zij heeft al de sleutels.

LILY: Alsof ik zoiets...

HARVEY: U bent beschuldigd van bedrijfsspionage.

BRACKEN: Erger dan dat van ons. Dat van ons is gewoon vals spelen.

HARVEY: Laten we alsjeblieft van onderwerp veranderen. Praat ergens anders over. (*tegen Lester*) Wat zijn je plannen als je stopt, Charles? Pensionering?

BRACKEN: Een jacht?

HARVEY: Terug naar het platteland? Radijsjes telen? Zal Carole dat leuk vinden?

LESTER: Ah, ja, Carole... Ik waardeer je belangstelling voor mijn toekomst, maar Carole is mijn zorg... (*pauze*) Wettelijk, bedoel ik.

Maak je zorgen over je eigen toekomst, niet die van mij of haar. Laat haar hierbuiten. *(telefoon gaat. Lily neemt hem op)*

LILY: Zal ik even? *(neemt op)* Hallo... ja, dit is het appartement van meneer Lester.... Nee, ik ben hem niet, maar hij is er wel.. *(tegen Lester)* Voor u, meneer.

LESTER: Natuurlijk is het voor mij. Het is mijn telefoon. Wie is het?

LILY: Een dame. *(in telefoon)* Hij komt eraan.

LESTER *(in telefoon)*: Hallo... wie is daar? Niemand...

LILY: De verbinding moet verbroken zijn... Ze zei "Je spreekt met Olivia".. denk ik.

LESTER: Dat denk je?

LILY: Ze sprak met een buitenlands accent. Iets met Livia.... ik kon het niet goed verstaan.

LESTER *(heeft opgehangen)*: Nou ja, ik zou niet weten wie het kan zijn.

BRACKEN: Ik ga, Charles. Het heeft geen zin om nog langer te blijven.

LADISLAV: Ik ook. Onze kleine onderneming is kaput, fini, staat te koop. Misschien belde die Olivia met het buitenlandse accent wel namens de speculerende H.Cash?

LESTER: Geen idee. Waarom niet?

LADISLAV: Tot ziens allemaal. *(ziet Carmen nonchalant over een stoel hangen)* Carmen, uitgebloeide narcis, toe.... ik smeed je... sta rechtop. *(demonstreert)* Comme ca.

CARMEN: Laddy.. Ga op het dak zitten. *(Ladislav naar deur, gevolgd door Bracken)*

LESTER *(tegen Bracken)*: De boekhouding, snel. We hadden altijd maandelijks een sluitende boekhouding. Het begint er een beetje verdacht uit te zien. *(pauze)* Zouden sommige mensen kunnen zeggen.

BRACKEN: Je doet je best om me in verlegenheid te brengen, Charles? Stop daarmee, of ik breng jou in verlegenheid. *(beiden af. Stilte)*

LILY: Wat is het ineens stil geworden. *(drinkt)* Gek, ik lijk altijd wel de laatste te zijn die vertrekt van het feestje.

LESTER: Lieve dame. Het was zeker niet de bedoeling dat het een feestje zou zijn.

HARVEY: Met andere woorden, Lily, je was gevraagd de drank naar boven te brengen, niet naar binnen te gooien. Maar toch.. smeed het ijzer als het heet is.

LILY *(tegen Carmen)*: Ik heb maar een paar slokjes gehad.

CARMEN: Ja, dat zal wel..... Laddy is er vandoor gegaan en heeft alles gewoon laten liggen.

HARVEY: Hij komt wel weer terug als hij afgekoeld is. Bedankt voor het eh, feestje, Charles. Onthoud wat ik heb gezegd. Graziani, als je je

terugtrekt, niet Harry Cash. En, het allerbelangrijkst, snel beslissen.

LESTER: Wanneer ik de uitslagen van het laatste kwartaal heb gezien, weet ik beter waar ik sta. De accountants zitten nog met onverklaarbare geldopnames.

HARVEY: Wacht eens even, waar heb je het over?

LESTER: Precies dat. Er wordt geld gemist.

HARVEY: En wie heeft dat?

LESTER: Ik niet.... Jij?

HARVEY: Je bedoelt dat Brian niet bij is met de boekhouding.

LESTER: Ik weet alleen dat ik er mee zit. En ik wil weten waar het is gebeven.

HARVEY: Ik ook. Ben je morgen op kantoor?

LESTER: Ja, 's middags. Morgenochtend niet.

HARVEY *(naar deur links)*: Het bevalt me niks. Zullen we vanavond samen wat gaan eten? Ik wil er graag verder over praten.

LESTER: Ik moet nog telefoontjes plegen, brieven schrijven, nadenken....

HARVEY: Ik ook. Blijkbaar. *(hij wil net de deur openen, als Ladislav dramatisch naar binnen stormt)*

LADISLAV: Het partnerschap is over, maar we hebben nog wat onafgehandelde zaken te regelen. *(kijkt rond, pakt geweer van wandrek)*

CARMEN: Laddy, hang het terug.

LESTER: Maak je geen zorgen, ze zijn niet geladen. *(hij hangt het terug en pakt een Samurai mes)*

LILY: Dat is wel geladen, Ladislav.

Ladislav gaat naar slaapkamer. Komt weer terug met nachthemd e.d. scheurt alles met het mes kapot, vertrapt het. Gaat naar Lester, haalt uit met het mes en steekt het in het tafelblad. Snuift woest.

LADISLAV: Dromen zijn aan stukken gereten.

LESTER: Doe niet zo overdreven dramatisch.

LADISLAV: Een inspiratie gekruisigd. *(naar deur links)* Ik vervloek je, mr. Charles Lester. *(af)*

LILY *(na stilte)*: Carmen, liefje, je kunt maar beter naar huis gaan.

CARMEN: We kunnen maar beter allemaal gaan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto